

ОЦІНКА ВПЛИВУ КОНКУРЕНТНОЇ КОНЦЕНТРАЦІЇ ПРОМИСЛОВОСТІ НА ІННОВАЦІЙНІ ПРОЦЕСИ

аспірант Колосок С.І.

В дослідженні, проведеному американцями в 1999р. було виявлено, що загальна прибутковість 17 успішних інновацій, які впроваджено в 70-х рр. склала в середньому 56% (тоді як середня прибутковість інвестицій відповідно за 30 років – 16%). Але незважаючи на таку високу прибутковість інновацій з усіх досліджень тільки незначна частина ідей відбирається для фактичного використання у виробництві (рис. 1).

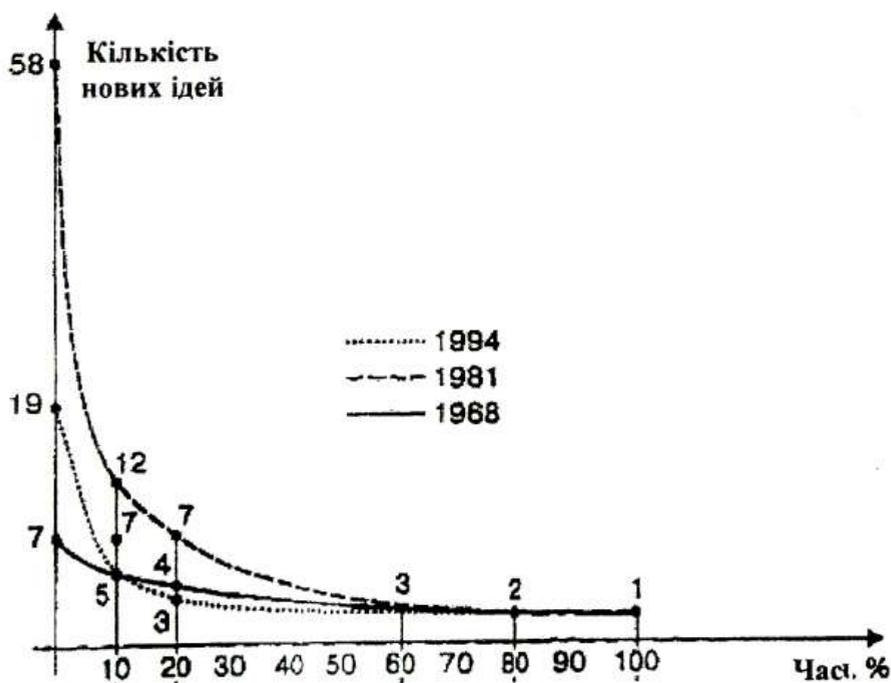

Рис. 1. Рівень впровадження нових ідей*

* Джерело: Ламбен Ж.-Ж. Менеджмент, ориентированный на рынок / Перев. с англ. под ред. В.Б. Колчанова. – СПб.: Питер, 2005. – с. 506.

Таке положення пов'язане з великою ризикованістю інновацій, їх подвійним становищем. Застосування інновації може модернізувати поточну продукцію, ввести новий, радикальний шлях виробництва.

Впровадження інновацій також може зменшити собівартість виробництва, збільшити продуктивність капіталу, покращити експлуатаційні та споживчі характеристики продукції. Проте, досить часто, покращення одного фактору супроводжується погіршення двох інших. Внаслідок цього фірми стикаються з проблемою балансування позитивних та негативних факторів кожного винаходу. Застосування нових інноваційних підходів інтенсифікується конкурентним середовищем, в якому знаходиться фірма (рис. 2).

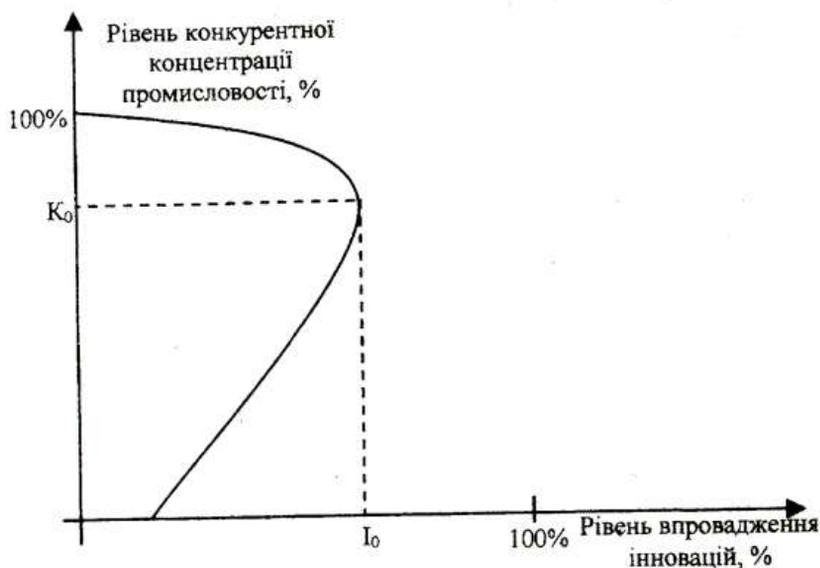

Рис. 2. Вплив конкурентної концентрації на впровадження інновацій в короткостроковому періоді

З рисунку можна побачити, що впроваджуються інноваційні продукти тільки за умови сприятливого рівня конкурентної концентрації, а при рівні K_0 відбувається зменшення рівня використання інновацій у виробництві. Суб'єкти економічної діяльності вводять інновації пропорційно до зиску, який вони очікують отримати. При достатньо високому рівні концентрації у короткостроковому періоді інноваційні проекти в основному використовуються для незначної модифікації продукції, рестайлінгу та оновлення дизайну.